28/05/2020

Επισκόπου Δορυλαίου: Ο δικός μου Θεός

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κυδωνίας και Αποκορώνου

Του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Δορυλαίου και Καθηγουμένου της Ιεράς Πατριαρχικής και Σταυροπηγιακής Μονής Αγίας Τριάδος των Τζαγκαρόλων κ. Δαμασκηνού

Της Αγάπης ο Θεός,

της ψυχής μου την πόρτα

κρούει συνεχώς…

Δεν την παραβιάζει,

ούτε και κουράζεται να την χτυπά..

Δεν έρχεται καταναγκαστικά,

ούτε μιλάει κυριαρχικά…

Δεν περιμένει στο Σπίτι Του να πάω εγώ,

έρχεται ο Ίδιος στο δικό μου σπιτικό,

και με καλεί να Του ανοίξω…

αν το επιθυμώ.

Κι αν προς ώρας

δεν θέλω ή δεν μπορώ,

δεν μου παραπονάται,

δεν πικραίνεται,

δεν με εκδικείται,

ούτε με τρομοκρατεί,

ούτε στέλνει τιμωρίες,

αρρώστειες και πανδημίες,

να με κάψει τον αμαρτωλό!

Γιατί δεν θέλει να Τον βλέπω

σαν σκληρό τιμωρό,

αλλά σαν αυτό που είναι,

σαν Πατέρα στοργικό!

Ξέρει ότι είμ’ αμαρτωλός,

γι’ αυτό και με ανέχεται και μ’ αγαπά,

μ’ όλα τα λάθη και τις αστοχίες μου,

τις αποτυχίες και τις αμαρτίες μου…

Και δε θυμώνει με τις πτώσεις μου…

Με αγαπά έτσι όπως είμαι, αμαρτωλό,

έστω κι’ αν κυκλωμένος

από του βίου μου τις ζάλες,

συχνά ξεχνώ και αδιαφορώ,

για τον εν θλίψεσι και ανάγκαις αδελφό,

τον πεινασμένο, τον άρρωστο,

τον φυλακισμένο, το γυμνό,

τον αλλότριο, τον ξένο,

τον ελάχιστο αδελφό!

Της αγάπης ο Θεός,

δεν είναι ο σκληρός

και αυστηρός παιδαγωγός,

μα συνοδίτης στις θλίψεις και τις αγωνίες

της ζωής μου αληθινός..

Κλαίει στα λάθη μου μαζί μου

και για το πικρό ποτήρι που θα πιώ,

περίλυπος έως θανάτου η ψυχή Του.

Της αγάπης ο Θεός,

που ανέχθηκε σιωπηλός

μαστιγώματα, φτυσίματα, βρισιές

και συγχώρησε τους δικούς Του Σταυρωτές,

με καταλαβαίνει και δεν με παρεξηγεί!

Και όταν Τον διώχνω,

και όταν τον ξεχνώ,

Αυτός μένει πάντα εδώ,

έξω από την πόρτα της ψυχής μου εστώς...

Της Αγάπης ο Θεός..

Ο δικός μου ο Θεός,

ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός!